

امیر عبداللهیان می‌تواند بر جامر انجات دهد؟

آرمان ملی: روز چهارشنبه ابراهیم رئیسی فهرست وزرای پیشنهادی خود را برای تأیید به مجلس فرستاد و امروز نیز لیست نهایی رسماً تقدیم هیأت‌رئیس مجلس شورای اسلامی شد. همانطور که پیش‌بینی می‌شد حسین امیرعبداللهیان در لیست به‌عنوان وزیر خارجه معرفی شده است. دیپلماتی که کارشناسان نظرات متفاوتی را نسبت به او دارند و در صورت تأیید مجلس کار خود را در حالی آغاز می‌کند که چالش‌های زیادی در عرصه سیاست خارجی پیش روی ایران قرار دارد؛ به‌ویژه اینکه فرجام برجام در وین هنوز مشخص نشده و باید دید تیم سیاست خارجی جدید چه رویکردی را در قبال مذاکرات اتخاذ خواهد کرد. در همان ابتدای معرفی امیرعبداللهیان، رسانه‌های مختلف دنیا به آرزایی و گمانه‌زنی از این انتخاب پرداختند. خبرگزاری رویترز در این راستا امیرعبداللهیان را نوشته: امیرعبداللهیان دیپلماتی تندرو است و اگر وزارت خارجه مسئول پرونده هسته‌ای ایران باشد، بدیهی است که تهران در مذاکرات خط‌مشی سختی را اتخاذ خواهد کرد.خبرگزاری بلومبرگ هم نوشت: امیرعبداللهیان ۵۷ ساله یک «محافظه‌کار ضدغرب» و از افراد نزدیک به سپاه و حزب‌الله است.اگر به‌عنوان وزیر خارجه ایران معرفی شود، از این پس او خواهد بود که تیم مذاکره‌کننده ایرانی در مذاکرات وین را پس از آغاز دوباره گفت‌وگوها، هدایت خواهد کرد. رسانه صهیونیستی تایمز او اسرائیل نیز نوشت: ابراهیم رئیسی در حالی حسین امیرعبداللهیان، دیپلمات محافظه‌کار را برای پست مهم وزارت امور خارجه معرفی کرد که ایران و آمریکا به دنبال احیای توافق هسته‌ای مهم تهران با قدرت‌های جهانی هستند. نشنال نیوز نوشت: امیرعبداللهیان در سمت معاون وزیر امور خارجه در امور عربی و افریقای، مسئول سیاست‌های تهران در برخی از مهمترین کشورهای استراتژیک ایران، از جمله عراق، سوریه، لبنان، بحرین و یمن بود. امیرعبداللهیان دارای مدرک دکترای روابط بین‌الملل از دانشگاه آریزونا و گفته می‌شود که به زبان‌های عربی و انگلیسی مسلط است، اگرچه او فقط با فارسی را رسانه‌ها صحبت می‌کند. فایننشال تایمز نیز نوشت: امید بر آن است تا باوری کار آمدن امیر عبد اللهیانی او بتواند توافق هسته‌ای را احیا کند و تحلیگران در ایران به این مساله خوشبین هستند. در همین حال آرمینیازویر هم نوشت: حسین امیرعبداللهیان مجموعه‌ای از ویژگی‌ها را دارد که او را از همه وزرای سابق خود در وزارت امور خارجه متمایز می‌کند. وی بیش از دو دهه در مهمترین سمت وزارت خارجه خدمت کرده است و در این زمینه دانش و تخصص عمیقی کسب کرده است. رادیو آر.اف.ای فرانسه نیز نوشت: امیرعبداللهیان، شخصیتی است که بدلیل مواضع ضدغربی خود مشهور است و سکان دیپلماسی به دست خواهد گرفت. این پاهان هشت سال وزارت محمدجواد ظریف است که در تلاش برای نزدیک‌شدن به غرب و ایالات متحده بود. در همین حال فایننشال تربیون نیز نوشت: نامزد رئیسی برای وزارت خارجه یعنی حسین امیرعبداللهیان است دارای سابقه تحصیلی و حرفه‌ای گسترده‌ای در زمینه دیپلماسی و روابط بین‌الملل است. عناوین قبلی وی شامل معاون وزیر خارجه در امور عربی و افریقای، و مدیر کل در امور خلیج فارس و خاورمیانه در وزارت خارجه و سفیر در بحرین و غیره... است.العربیة نیز به نقل از تحلیگران نوشت که انتخاب امیرعبداللهیان بازتاب دهنده عدم علاقه دولت جدید به بهبود روابط با کشورهای غربی است. آسیا تایمز با تیترا امیرعبداللهیان دوست امیریکا، اسرائیل و برجام نیست نوشت: انتظار می‌رود حسین امیرعبداللهیان خط سخت جدیدی را در روابط خارجی جمهوری اسلامی به وجود آورد. گلف نیوز نیز نوشت: امیرعبداللهیان در گذشته در تیم‌های مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران بوده است، هم در زمان محمد خامنه‌ی رئیس‌مهور اصلاح‌طلب و هم در دوره محمود احمدی‌نژاد. پایگاه نشنال اینترست در مقاله‌ای با عنوان «امیرعبداللهیان می‌تواند برجام را نجات دهد؟» به بررسی رویکرد برجای دولت جدید پرداخته و به مصاحبه اخیر امیرعبداللهیان با سی‌ان‌اشاره می‌کند که در آن گفت: ایالات‌متحده همیشه فرصت‌ها را از دست داده است و این بیشتر به رفتار طرف ما برآمیدگی به‌ویژه در تصمیم‌گیری درباره روابط با ایران بستگی دارد. نشنال اینترست نوشت: وی آشکارا به توقاف هسته‌ای ایران و روابط با ایالات متحده به‌عنوان حرکتی سازشکارانه حمله کرده است. اما پایگاه آمریکایی همچنین به تشریح سه سال پیش امیرعبداللهیان نیز اشاره کرد که نوشت: مذاکره با آمریکا هرگز تابو نبوده است. دهها ملاقات وزرای خارجه دو کشور در برجام و سه دور مذاکره در بغداد که من به در آن حضور داشتم از آن جمله است. مشکل، مذاکره نیست بلکه رفتار قلدرمانانه، جنایات بزرگ و بدعهدی‌های مکرر آمریکا است.موقع‌شناسی و اقتدار دورکن هر مذاکره دیپلماتیک است. آی ۲۴ نیز هم نوشت: نقش امیرعبداللهیان در مذاکرات بین ایران و قدرت‌های غربی بر سر برنامه هسته‌ای که قرار است اکنون با روی کار آمدن رئیسی مجدداً برقرار شود، تعیین‌کننده خواهد بود. رادیو اروپا ی آزاد به مصاحبه اخیر امیرعبداللهیان و اشاره وی به روابط نزدیک با سردار شهید قاسم سلیمانی اشاره کرد. امیرعبداللهیان در این مصاحبه گفت: هر زمان که در مذاکرات حساس و مهم درباره منطقه شرکت داشتم، آخرین فردی که با او مشورت کردم، سردار سلیمانی بود. وی گفت که چنین مشورت‌هایی با سردار سلیمانی به‌ویژه در اجاره می‌شود تا بدست پر و را در مذاکرات شود. رادیو اروپا ی آزاد در ادامه به مصاحبه اخیر امیرعبداللهیان با روزنامه ایتالیایی «لا ریپوبلیکا» اشاره کرد و گفت: بازگشت به توافقنامه برجام به نفع منافع ملی ایران است تا زمانی که طرفین به تعهدات خود احترام بگذارند. امیرعبداللهیان همچنین گفت: من معتقدم که دکتر رئیسی تعادل جدیدی پیدا خواهد کرد. این بدان معنا نیست که ما نمی‌خواهیم به اروپا و غرب توجه کنیم.

استعفای زاکانی با ۱۴۸ رأی قبول شد

رای مجلس برای رفتن زاکانی از بهارستان به بهشت!

زاکانی: دفترم در قم را تعطیل نمی‌کنم!

نقش اصلی را داشته است.» حجت‌الاسلام باقری ادامه داد: «چرا باید شهرداری تهران وجه المصلاحه سیاسی قرار گیرد. مشکلات موجود در تهران ناشی از انتصابات سیاسی است. زاکانی نماینده چه است و در صورت خروج از مجلس برای کسب پست دیگر را در کدام قدم تعریف کرده‌اند یا تلاش برای شهردارشدن فردی که یک روز هم سابقه مدیریت شهری در پرونده ندارد در کدام بخش افتادی بودن تعریف کرده‌اند. انگ غیرانقلابی‌زدن برای کسب منافع، زشت‌ترین نوع رسیدن به قدرت است.» **تاکسید مخالفان بر سیاسی‌کاری و عدم تخصص** ۹۹ مخالف و ۱۶ رأی موافق هم البته دعای امیدوارانه است و آنچه مخالفان بیان کردند در واقع اتمام حجت با زاکانی بود که در زمان جلوس بر کرسی شهرداری فراموش نکند آنچه بیشترین علت این حضور دارای ماهیت سیاسی بوده و نه تخصص نداشته‌اوبه‌عنوان نمونه نماینده بناب می‌گوید: «رژومه رقیب زاکانی، رزم حسینی را بررسی کنید. رژومه بسیار قوی در زمینه شهرسازی دارد و در ساخت بسیاری از تونل‌ها و بزرگراه‌های تهران

طبیعی است برای ادامه حیات سیاسی و کاری خود به ناچار رأی مثبت به استعفای زاکانی بدهند. تنها ۱۱۵ نماینده بر حرف خود ماندند تا ثابت کنند تقسیم‌بندی اشتباهی در جریان است و انقلابی‌گری به معنای حرکت در مسیری است که به نفع کشور و مردم باشد. سهم‌خواهی نقطه سبیل انقلابی بودن است و تعریف آقایان برای کسب رأی در جهت شهردارشدن زاکانی با انقلابی‌گری اشتراکی ندارد و تحریف شده است. او دیروز در پشت تریبون قرار گرفت و در توجیه ترک کرسی مجلس به بهانه شهردارشدن گفت: «شرمندۀ مراجع و علما هستم و ارتباطم را با بطن مردم قم، طلاب و مراجع حفظ می‌کنم تا مسیر فیض را برای خود حفظ کنم. لذا دفتر منوایم در قم تعطیل نخواهد شد و به‌عنوان عضو کوچک در هیات دولت مطالبات مردم را در کنار پیگیری امورات تهران با مشورت و نمایندۀ عزیز دنبال می‌کنم.» این اظهارات زاکانی یعنی او شهرداری خواهد بود که تمام فکر و برنامه‌هایش معطوف تهران نیست و به آموزش در قم هم رسیدگی می‌کند، در حالی که وظیفه دشوار شهرداری تهران چنین می‌طلبید که فرد شهردار باید با سایر مشاغل خود محافظت کند و برای فریب دادن، ادعا نکند پیگیر امور قم هم هست. فارغ از این ادعا، یک بخش دیگر از اظهارات زاکانی هم قابل تأمل بود، آنجا که گفت: «تمام سال‌های عرم به جز برای رفتن به جبهه و حضور در عرصه‌های سخت مورد نیاز انقلاب شخما داوطلب هیچ جایی نشدم و پا پیش نگذاشتم، بلکه بارها از پذیرش مسئولیت به‌دلیل وجود افراد بهتر استعفا گرفتم. در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری هم جز دفاع از حقوق مردم و نفی فساد و تبعیض کار دیگری را دنبال نکردم و بر هیچ‌یک از دیدارها با اینتا... رئیسۀ سخنی برای تصدی مسئولیت در دولت به میان نیاوردم.» با نگاهی به رزومه زاکانی این نتیجه حاصل می‌شود که او در چند دوره کاندیدا و نماینده مجلس بوده و پس از آن به ریاست مرکز پژوهش‌ها انتخاب شد. در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۶ هم کاندیدای ریاست جمهوری در دو حلقه صلاحیتش احراز نشد. در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ اما تأیید شد که به نفع رئیسی کنار رفت تا شاید شهرداری پاداش این کناره‌گیری باشد.

نمزد ریاست‌جمهوری بود. پس از آن نیز برای شهرداری تهران اقدام کرد. به‌نظر می‌رسد که به‌دنبال سهم‌خواهی هسته‌بد فکر کرده‌اید که عدم موفقیت زاکانی چه تبعاتی برای مجلس و جامعه دارد.» در ادامه مهرداد گودرزوند گنجینی در مخالفت با استعفای زاکانی گفت: «استعفای زاکانی مخالف سه اصل قانون اساسی است. مردم چه گناهی کرده‌اند که به زاکانی رأی دادند و اعتماد کردند. هزینه برگزاری انتخابات بقدر است؟ در سه سال آینده گناهی کرده‌اند که به زاکانی رأی دادند و اعتماد کردند. انتخابات میان دوره‌ای بر گزار نخواهد شد، لذا تا پایان دوره یازدهم مجلس مردم قم را داشتن یک نماینده محروم خواهند شد. زاکانی با استعفای خود، مردم قم را از وجود نماینده محروم می‌کند.» وی افزود: «زاکانی چگونه خود را انقلابی می‌داند، اما فرمایشات مقام معظم رهبری را به نفع خود تفسیر می‌کند».

دنبال پست نبودم جز مجلس و**ریاست‌جمهوری!**

زاکانی می‌دانست که استعفاش در مجلس پذیرفته می‌شود، چرا که وقتی در خفا تهدید به غیرانقلابی بودن در صورت مخالفت با استعفای او می‌شوند،

«آرمان ملی» از نخستین بر خور دولت رئیسی با مجلس یازدهم گزارش می‌کند:

راستی آزمایی مجلس» در مواجهه با وزرای پیشنهادی

آزمون سخت مسافران پاستور در بهارستان

آرمان ملی – حمید شجاعی: دولت سیزدهم پس از تنفیذ و تحلیف رئیس‌جمهور به مرحله اعلام اسامی کابینه رسید و رئیسی با چند روز تأخیر وزرای پیشنهادی خود را معرفی کرد تا این فرایند به مجلس برسد. حال توپ دولت سیزدهم و رئیس‌جمهور در زمین مجلس است. هر چند نامه رئیس‌جمهور مبنی بر اعلام اسامی وزرا در مجلس اعلام وصول شد، اما شنیده‌ها خبر از آن دارد که مجلس بنای همراهی محض و بی‌چون و چرا با دولت ندارد و نمایندگان اگر نسبت به برنامه‌های وزرای پیشنهادی قانع نشوند، احتمال می‌رود که برخی از آنها رأی اعتماد ندهند. هر چند که پیش از این نیز نمایندگان در خصوص کابینه صحبت‌هایی قریب به همین مضمون را مطرح کرده‌اند. به نظر می‌رسد مسافران پاستور آزمون سختی در بهارستان را پیش‌رو داشته باشند؛ چرا که از هم اکنون زمزمه‌های انتقاد و مخالفت با آنها بلند شده و باید دید مجلس چگونه تعاملی با رئیسی و دولتش خواهد داشت.

آزمون مجلس برابر دولت

پس از کنش قوس‌های فراوان، فشارها و سهم‌خواهی‌های گروه‌ها و جریانات مختلف؛ بالاخره رئیس‌جمهور لیست نفرات مدنظر خود را برای حضور در کابینه ارائه کرد که با واکنش‌های مختلفی همراه بود. آنچه که بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت انتقاداتی بود که از سوی برخی جریانات و اشخاص مطرح می‌شد. انتقاداتی که از سوی دو دسته مطرح شد؛ دسته نخست اصولگرایان و تندروهایی که انتظار داشتند رئیسی در کابینه خود از افراد مورد نظر آنها بهره‌برد و حداقل برای انتخاب وزرایش با آنها به مشورت بپردازد از این رو با کابینه پیشنهادی و وزرای معرفی شده، مخالفت می‌کنند. اگر به برخی اظهارنظر‌ها از سوی عده‌ای از نمایندگان مجلس توجه کنیم شاهد چنین رویکردهایی از سوی آنها خواهیم بود. اما دسته دوم منتقدانی هستند که منتظر بودند رئیس‌جمهور بر مبنای واقع‌گرایی که در ابتدای کار مبنی بر کارآمدی و شایسته‌سالاری داده بود، افرادی را تصدی وزارت‌های مختلف معرفی کند که در حدو اندازه‌های آن وزارت‌خانه‌ها باشند و در انتخاب صرفاً ملاک انقلابی بودن مدنظر قرار نگیرد، بلکه سایر مولفه‌ها؛ از جمله

تلاش برای کناره‌گیری گزینه‌های اصلاحات

یک عضو شورای مرکزی حزب اتحاد ملت، درباره عملکرد اصلاح‌طلبان و جبهه اصلاحات ایران در انتخابات ریاست‌جمهوری اخیر گفت: فضای انتخاباتی، هیجاناتی دارد و برخی موافق هستند و برخی مخالف‌های دارند. وی با بیان اینکه انتخابات این دوره به‌خصوص برای اصلاح‌طلبان دوره خاصی بود، افزود: در این دوره از انتخابات علاوه بر کرنا که با آن مواجه بودیم، استعفای محمدرضا عارف و سیدعبداوحد موسوی لاری و همچنین توقف فعالیت‌های شورای عالی شرایط خاصی را برای اصلاح‌طلبان به‌همراه داشت. سیدمحمود میر لוחی اظهار کرد: تا زمانی که تشکیلات جدیدی شکل بگیرد، جبهه اصلاحات ایجاد شود، آئین‌نامه و مواضع روشن شود، نامزدهای انتخاباتی انتخاب شوند و از فیلتر شورای نگهبان عبور کنند، مسیر فشرده‌ای را طی کردیم. وی افزود: بعد از عدم احراز صلاحیت ۹ نفر از اصلاح‌طلبان در زمینه دو نفر در صحنه باقی ماندند؛ در چنین شرایطی سید حسن خاتمی به این افراد پیشنهاد می‌کرد که کناره‌گیری کنند و این دامی است که شورای نگهبان برای اصلاحات ایجاد کرده است.

با طالبان راحت‌تر می‌شود کنار آمدن آمریکا‌ها!

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس دهم درباره «کمتر بودن خطر طالبان نسبت به آمریکا برای ایران» بیان کرد: طالبان در حد آمریکا نیست. آنها می‌خواهند به عنوان همسایه دائمی در کنار بقیه کشورهای منطقه حضور داشته باشند. از آن طرف هر چند به نظر می‌آید طالبان از تجارب ۳۰ سال گذشته‌اش درس‌هایی گرفته باشد. چالای نوپندگانی افزود: طالبان می‌خواهد در افغانستان حاکمیت داشته باشد و تنها در سایه امنیت می‌تواند به این هدفش برسد بنابراین مجبورند نگاه واقع بینانه نسبت به مسائل داشته باشند. افغانستان به اب‌های آزاد دسترسی ندارد و امروز بسیاری از گلوگاه‌های اقتصادی و ترانزیتی افغانستان دست ایران است. با این توضیح می‌توان نتیجه گرفت راحت‌تر با آنها می‌شود کنار آمد تا آمریکا‌ها. وی یادآور شد: آمریکایی‌ها در منطقه افغانستان از لحاظ اجتماعی و اقتصادی تباری به ایران ندارند ولی طالبان اگر به عنوان یک دولت هم سر کار بیاید تأمین خیلی از نیازمندی‌های خود را باید از طریق ایران برطرف کند.

گفت و گو

جعفر قنادهاشی در گفت‌وگو با «آرمان ملی» مطرح کرد:

نشست سر نوشت ساز بغداد

برای حل بحران‌ها

فرانسه به دنبال میانجیگری میان ایران و عربستان الکلاظمی خواهان دست برتر در انتخابات است

آرمان ملی – علیرضا پورحسین: عراق قرار است اواخر ماه جاری میلادی میزبان نشستی با حضور برخی کشورهای منطقه و اروپا باشد. به دنبال سفر وزیر خارجه عراق به تهران و دعوت از سید ابراهیم رئیسی برای حضور در این نشست، یک دیپلمات بلندپایه عراقی گفت عربستان، ایران و ترکیه مهمترین کشورهایی هستند که از این نشست استقبال کرده‌اند. عربستان تمایل دارد بداند ایران و ترکیه در چه سطحی در این نشست حضور می‌یابند تا در خصوص حضور محمد بن سلمان، ولیعهد این کشور یا عدم حضور آن تصمیم‌گیری کند. با توجه به این گمانه‌زنی‌ها فضا برای انجام دیدار میان مقامات ایرانی و عربستانی در حاشیه این نشست مهیاست. حسین علایو نیز تأکید کرده است که تاکنون هیچ کشوری با این نشست مخالفت نکرده و همه کشورهای دعوت شده از این امر استقبال کرده‌اند. وی گفت کشور عراق در تلاش است میان شرکت‌کنندگان در این نشست دیدارهای دوجانبه برقرار کند و ایران از این نشست حمایت کرده و حضور خواهد یافت. یکی از مسئولان پارلمانی عراق نیز با اشاره به حضور فرانسه و هیاتی از اتحادیه اروپا و سازمان ملل در این نشست تأکید کرد که بغداد با حمایت و تأیید آمریکا در تلاش است نشستی میان مقامات تهران و ریاض به‌منظور ایجاد روابط میان این دو کشور برقرار کند و از فرانسه نیز به عنوان میانجی دیگر ایران و عربستان در این روزها یاد می‌شود. در راستای بررسی این مساله «آرمان ملی» گفت‌وگویی با جعفر قنادهاشی، سفیر پیشین ایران در لیبی داشته است که در ادامه می‌خوانید.

تاکوی عراق برای حضور حتمی ایران و عربستان در نشست بغداد به چه اهدافی آغاز شده است؟

دولت عراق با توجه به اینکه یک دولت انتقالی است و به‌زودی باید انتخابات سراسری در عراق برگزار کند، شاید نتواند اجلاسی برای این بزرگ‌ترین ره‌گوانی برقرار کند که تمامی اهداف منصور ابن احمق شود. از سوی دیگر امروز عراق با مشکلات اقتصادی جدی مواجه است و از این جهت که در این تنگنا به دنبال برگزاری اجلاسی با این ابعاد است، سوالات زیادی را ایجاد می‌کند. مشخصاً این‌ها اهداف مشخصی را در ابتدا برای خود ترسیم کرده‌اند تا بتوانند به حداقل‌هایی دست یابند. دولت عراق در ابتدا این هدف را دنبال می‌کند تا در ساختار سیاسی آتی کشور عراق برای خود جایگاهی تعریف کند. الکلاظمی می‌خواهد شرایطی ایجاد کند تا دست برتر را در انتخابات داشته باشد و به‌نظر می‌رسد فعالیت‌های بین‌المللی خود را در این راستا گسترش داده است؛ و گر نه دولت عراق در شرایطی نیست که بتواند اجلاسی به این بزرگی را مدیریت کند. الکلاظمی در سفر به آمریکا نیز همین هدف را دنبال می‌کرد و به‌نحو می‌خواهد توانمندی‌های خود را به تمامی طرفین نشان دهد. به‌نظر می‌رسد تا امروز کشورهای مختلف فضا عراق را پذیرفته‌اند و به‌واقع عراق خالی نشست بغداد در منطقه احساس می‌شد.

اجلاس بغداد می‌تواند در عمل نیز نتیجه بخش باشد و گره‌ای از مشکلات خاورمیانه باز کند.

در ابتدا مقرر شد تا صرفاً در نشست بغداد، همسایگان عراق حاضر باشند، اما این تصمیم گرفته شد تا مصر و کشورهای اروپایی نیز در این اجلاس حاضر باشند. این تغییر نگاهایی در مهمانان حاضر در این نشست نشان می‌دهد هنوز عراق نمی‌داند دقیقاً به دنبال چه اهدافی است. باید توجه داشت که برگزاری اجلاسیه‌های بزرگ با اهداف برآکنده، کمتر نتایج عملی داشته و معمولاً دستاوردهای نیز به دنبال ندارند. مشخصاً با گسترده‌شدن بحث‌ها در اجلاس بغداد، نه مشکلات این کشور حل‌وفصل خواهد شد و نه عراق می‌تواند مشکلات سایر کشورها را حل کند. امروز خاورمیانه بحران‌های مشترکی دارد و نیاز به یک آشنستی سراسری دارد و مشخصاً اجلاس بغداد نمی‌تواند در آن گامی داشته و در این عرصه موفق باشد. این اجلاس نشان می‌دهد که در مقامات دولت و مشخصاً در نخستین مرحله نمی‌توان انتظار داشت که بدون تشکیل اتاق فکر و بدون تشکیل کمیته‌های دوجانبه و فنی در این عرصه موفقیت عملی به‌دست آورد. معادلات خاورمیانه امروز به قدری پیچیده شده است که مشخصاً نمی‌توان انتظار داشت که به دنبال برقرار یک اجلاس، مشکلات حل شود. مشخصاً اجلاس بغداد یک اجلاس بر سر صودا خاورمیانه امروز محل تلاقی سیاست‌ها و راهبردهای مختلف است و برای رفع تنش از این حوزه‌ها باید مدت‌ها تلاش کرد بتوان تنش را از این عرصه زدود. امروز ترکیه به نمایندگی از ناتو، مجموعه کشورهای عربی، اسرائیل و اروپایی‌ها هر کدام به شکل در منطقه نقش آفرینی می‌کنند و همه این طرف‌ها منافع خود را در منطقه و به‌خصوص در عراق با جدیت دنبال می‌کنند. از سوی دیگر ایران نیز اشتراکات تاریخی، فرهنگی و سیاسی گسترده‌ای دارد که به‌واسطه این اشتراکات به دنبال روابطی قوی با عراق است. تمامی این موارد سبب شده تلاقی سیاست‌ها به میدان عراق کشیده شود و عراق می‌خواهد این تلاقی‌ها را با آشنی دادن ایران و عربستان، ایران و ترکیه و قطر و عربستان قدر و فصل کند.

تحرکات فرانسه در خاورمیانه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

احتمال دارد که تماس مکرون با سید ابراهیم رئیسی برای میانجیگری میان ایران و عربستان باشد، اما مشخصاً مسائلی همچون مذاکرات وین نیز در این صحبت‌ها مطرح شده است. فرانسه نسبت به سایر کشورهای غربی سابقه استعمارگری کمتری در منطقه دارد و به همین علت می‌تواند نقش آفرینی بهتری داشته باشد و به همین علت شاهد بودیم که در مساله لبنان تنش وارد شد و به دنبال حل اختلافات بود. مکرون علاقه‌مند است که نقش مهمی در خاورمیانه ایفا کند و در همین راستا می‌خواهد تا تنش‌زدایی را انجام دهد. در مجموع اما باید توجه داشت که فرانسه در خاورمیانه دست به اقدامی نمی‌زند که برخلاف منافع آمریکا و اسرائیل باشد. فرانسه دیگر فرانسه گذشته نیست و با روی کار آمدن پاپین در آمریکای رابطه این دو کشور بسیار نزدیک شده است.